

Roman Nieczyporowski

Urodzony w Berlinie, doktor nauk humanistycznych (doktorat w roku 1999 w Instytucie Historii Uniwersytetu Gdańskiego), historyk i teoretyk sztuki, pracownik Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Prócz macierzystej Uczelni historię sztuki wykłada również na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej, na Wydziale Architektury Sopotkiej Szkole Wyższej oraz w Braheskolan, Visingsö, Szwecja (pod patronatem Stockholms Universitet). W swoich zainteresowaniach badawczych koncentruje się na kulturowych, społecznych i politycznych aspektach sztuki nowoczesnej. Od kilku lat pracuje nad problemem pamięci Zagłady w sztuce po 1945. W jego dorobku można znaleźć prace poświęcone między innymi twórczości takich artystów współczesnych jak: Nobuyoshi Arakiego, Josepha Beuysa, Alberta Carstena, Franciszka Duszeńki, Davida Hockneya, Pietera Hugo, Anselma Kiefera, Grzegorza Klamana, Hugona Laseckiego, Yasumasy Morimury, Marka Rothko, Andresa Serano, Michała Szłagi czy Leszka Mądziaka, zaś obecnie przygotowuje książkę poświęconą narodzinom sztuki krytycznej w Polsce.

Jest członkiem Zarządu Fundacji im. Dr Katarzyny Cieślak (propagującej sztukę Pomorza), należy do Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Polskiego Towarzystwa Estetycznego, Polskiego Towarzystwa Filologicznego, Hembygsförening (Szwedzkiego Towarzystwa Opieki nad Zabytkami) oraz... Polskiego Związku Alpinizm (należy do Klubu Wysokogórskiego „Trójmiasto”), pełni funkcje wiceprzewodniczącego Społecznego Komitetu budowy miejsca pamięci Alpinistów KWT, którzy na zawsze pozostali w górach.